

Vaška deca.

Na vasi deca se igra,
veselo poje in kriči;
kaj bi ne pela, ne kričala —
pomlad se zopet ji smeji.

Dudel-daska, dudel-das,
zopet vesna pride v nas!

Vstopijo se zdaj v kolo
in Anko v krog postavijo;
zopleše deca: ringa-raja —
„V čast pomladi!“ — pravijo.

Didel-dajska, didel-dam,
zdrava bodi vesna nam!

Že solnce tone za goré,
in mraku dan poda rokó;
zagode deca vesni mladi
poslednjo pesem v — slovo.

Ringa-raja, ringa-rí,
lahko noč, o vesna ti!

V. Radoš.

Pesem škrjančkov.

Škrjančki v širnem polji,
zapojte sladko pesem
o vesne dobri volji,
o njenem bujnem cvetju,
o srečnem mladoletju —
zapojte, o škrjančki!

Pa so zapeli drobni
škrjančki v širnem polju:

„Prinesla je cvetje
livadam pomlad,
prinesla je petje
sred pisanih trat.

Pri čredi prepeva
pastirček vesel,
saj njemu še seva
dan jasen in bel.

Le pevaj, pastirček,
saj zdaj je pomlad,
le pevaj, pastirček,
dokler si še mlad!

Saj kmalu to cvetje
sred trat oveni —
tako mladoletje
od nas odbeži . . .“

Bogumil Gorenjko.

Spomini.

V logu kukavica,
ta skrivnostna ptica,
kuka svoj: kuku.
Meni pa spomini,
žalostni spomini,
vhajajo domu:
tja pred nizko kočó,
kjer ljubezen vročo
vžival sem nekdanj . . .

Sam sem zdaj na sveti,
nehal živeti
dobro je srce
mile mamice . . .

— — — — —
v logu kukavica
kuka svoj kuku,
meni pa spomini
vhajajo domu.

Ratislav Selski.

Kaj zame nič?

Širne ve poljane,
s cvetjem obsejane,
kdo vam dal je cvet?

Oj, vi logi, grički,
kaj vam zopet ptički
pesmi pojejo?

Kaj pa zame cvetja,
kaj pa zame petja
ni prinesla nič? —

„Vesna ga je dala,
vesna obsejala
nas je z rožami.“ —

„Z vesno prileteli
spet so k nam veseli
delat krajši čas.“ —

Tiho je poljana,
s cvetjem obsejana,
tiho log in grič . . .

Bogumil Gorenjko.